

76. Vzroki propada ljudi. Teokracija in kraljestvo. Poslednji čas in sodba

1 Jaz sem rekel: »Pomisli, kaj sem o tem že povedal; predvsem pa so vzroki tega propada ljudi napuh, lenoba, samoljubje in iz tega zrasla oblastiželjnost.

2 Že v Samuelovih časih so ljudje postali bolj leni in delomrzni. Začeli so se sramovati nekaterih del in so jih naložili le določenim plačanim hlapcem in deklam. Bogati posestniki so sklenili roke v naročju, drugi pa so morali zanje delati. Kdor je največ delal zanje, je dobil tudi boljše plačilo, in to je bilo tudi prav; toda ob tem so se iz posestnikov izoblikovali nekakšni vladarji, ki niso hoteli vzeti v roke nobenega še tako neznatnega hlapčevskega dela, ampak so hlapcem in deklam le ukazovali, kaj naj naredijo, sami pa se dela niso niti s prstom dotaknili.

3 Kakršni so bili starši, takšni so postali tudi njihovi otroci, namreč leni, samoljubni in oblastiželjni. Naučili so se ukazovati služabnikom, toda svojih nežnih rok niso nikoli hoteli umazati s hlapčevskim navadnim delom. Ta razvada je v ljudeh naraščala iz leta v leto in še prekmalu dosegla stopnjo, na kateri se že tako in tako dobro hranjeni napuh ni mogel več nasititi. On, Jud, je otožno gledal na sijaj ter velike in visoke dostojanstvenike poganskih ljudstev in v kralju je videl eno najvišjih človeških časti in najvišje dostojanstvo. Skratka, tudi on je hotel imeti svetnega kralja in ni bil več zadovoljen z najčistejšo Božjo vladavino, ki je vladala po vidcih in sodnikih!

4 Ko je ljudstvo kljub vsem dobrim opominom vidcev od Samuela vendarle zahtevalo kralja, je zvesti služabnik Bogu predstavil zahtevo neumnega ljudstva, ker sam iz sebe ni vedel, kaj naj stori.

5 Tedaj mu je Jehova rekel: 'Glej, poleg vseh grehov, ki jih je to ljudstvo že storilo pred Mojim obličjem, je zdaj naredilo tudi tega največjega: da zahteva kralja! Pojdi tja in mazili največjega moža iz ljudstva! Ta jih bo kaznoval za oskrumbo, s katero so se pregrešili zoper Mene.'

6 Glej, to so, na kratko povzete, Jehovove besede na hudobno zahtevo ljudstva! Posledice napuha ljudstva, ki se je s tem čedalje bolj hranil, lahko deloma bereš v Knjigi kraljev in v Knjigi kronike, kjer so na kratko zapisane lepe zgodbe, večinoma pa se dogajajo prav zdaj pred tvojimi očmi.

7 Prijatelj, le v resnični ponižnosti je pot do notranjega življenja duše. Ampak le kdo jo zdaj premore? Glej, niti gospodarjev služabnik ne; primerja se s služabniki drugih gospodarjev po časti in ugledu svojega gospodarja! Če je ta za kakšno stopnjo višja kot gospodar kakšnega drugega služabnika, bo že gledal na služabnika neznatnejšega gospodarja zaničljivo in se le malo z njim pogovarjal.

8 Povem ti: Dokler ne bosta čista ljubezen in njej ustrezna ponižnost urejali in vodili ljudstev, tako dolgo bo tudi na splošno tema na zemlji. Zanesljivo pa bodo vedno obstajali posamezniki, ki bodo v svetlobi, toda takih bo zmeraj le malo. Dokler bodo na svetu posvetni ter nadvse ošabni in slavloljubni vladarji, tako dolgo se bo tudi v vseh plasteh človeštva bohotilo seme napuha in pohlep po oblasti in z zemeljskih tal se noč, tema, sebičnost, nevoščljivost, skopost, preganjanje in izdaja kot resnični

elementi pekla ne bodo umaknili vse do velike sodbe, ko bom zemljo znova očistil z ognjem. Po tem času ne bo nad nobenim zemeljskim ljudstvom vladal noben kralj več, ampak edino Božja svetloba.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 6](#)